



கல்யாணி

மாதர்ன் கீயேட்டர்ஸ்
தயாரிப்பு

நடிகர்கள்

M. N. நம்பியார்	மூர்த்தி
D. பாலசுப்ரமண்யம்	சுப்பையா பிள்ளை
M. G. சக்ரபாணி	டாக்டர்
K. V. சீனிவாசன்	தனபால்
A. கருணாநிதி	கணக்கு பிள்ளை
G. முத்துகிருஷ்ணன்	சேகர்
M. E. மாதவன்	புரோக்கர் ரெங்கசாமி
V. M. ஏழுமலை	குப்புசாமி
S. M. திருப்பதிசாமி	இன்ஸ்பெக்டர்
K. K. சௌந்தர்	மனோதத்துவ டாக்டர்
B. S. சரோஜா	கல்யாணி
P. S. சிவபாக்கியம்	நாகம்மா
M. சரோஜா	சரோஜா
M. S. சுபத்ரா	நீலா
T. P. முத்துலக்ஷ்மி	கமலா
P. S. ஞானம்	கமலாவின் தாய்
G. சகுந்தலா	கோமளம்
K. T. தனலக்ஷ்மி	அகிலாண்டம்

டைரக்ஷன்	ஆச்சார்யா
	M மஸ்தான்
கதை	மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ்
		கதை இலாகா
வசனம்	A. S. நாகராஜன்
இசை அமைப்பு	S. தக்ஷிணாமூர்த்தி
	G. ராமநாதன்
பாட்டு அமைப்பு	கண்ணதாசன்
நடன அமைப்பு	A. K. சோப்ரா
	K. R. குமார்
	K. K. சின்ஹா
	தண்டபாணி
நடனம்	கேரளா சகோதரிகள்
	A. சித்ரா
பின்னணி இசை	T. M. செளந்தர்ராஜன்
	P. லீலா
	A. P. கோமளா
	K. ராணி
	A. ரத்னமாலா
	U. R. சந்திரா
	ஜெயபூர்
	காந்தி
	ஜம்னா ராணி
இசைக் குழுவினர்	மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ்

கல்யாணி

சுவர்க்கம் !.....ஆஹா !.....இதை நினைத்து ஏங்குவார் எத்தனைபேர் ! சுவர்க்கம் நம் கண் முன்னால், நம் காலடியில் இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை.

நல்ல குடும்பமே நாம் காணும் சுவர்க்கம் !.....இது இல்லாத காரணத்தால்தான் கல்யாணியின் வாழ்வு வரண்ட பாலைவனமாக மாறிற்று. கல்யாணி ! திருச்சியில் வசிக்கும் சூதாடி சுப்பைய்யாவின் ஒரே மகள் ! தாயற்ற பெண். யார் தலையிலாவது கட்டிவிட்டால், நிம்மதியாக, தான் இரண்டாங்கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாமென்பது சுப்பைய்யாவின் ஆசை ! அதன்படி, தனபால் என்ற கூத்திக் கள்ளனுக்கும் கல்யாணிக்கும் திருமண ஏற்பாடு நடந்து, தாலி கட்டும் நேரம் தனபாலின் மூத்த மனைவி வந்து தடைபடுத்தி விடுகிறாள்.

அடுத்தபடியாக, நாகம்மாளின் மகன் மூர்த்திக்கும் கல்யாணிக்கும் திருமணம் நடக்கிறது. மூர்த்தி ஒரு அரைப் பைத்தியம். சிறு குழந்தைபோல் “குப் ! குப் !” ரயில் விடும் அசடன். கல்லானாலும் கணவன் - புல்லானாலும் புருஷன் - என்ற கருத்திற்கேற்ப கல்யாணி மூர்த்தியிடம் அளவுகடந்த அன்பு காட்டி, அவன் அசட்டுத்தனத்தைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக நீக்கி வருகிறாள். இந்த விஷயங்கள் நாகம் மாளுக்குப் பிடிப்பதில்லை. கல்யாணியை அடிக்கடி திட்டுகிறாள். சில நேரங்களில் மூர்த்தியை அடித்தும் விடுகிறாள். கணவனுக்கு ஆறுதலாயும், மாமிக்கு அடங்கி ஒடுங்கியும் கல்யாணி நடந்து வரும் நாளில் கர்ப்பமுறுகிறாள். இது தெரிந்தும் நாகம்மாள் தன் கொடுமைகளை நிறுத்துவதில்லை.

இதற்கிடையில், சுப்பைய்யா இரண்டாந்தாரமாகக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளப் போவதாக வதந்தி வருகிறது.

நாகம்மாள் கல்யாணியை அனுப்பி அவர் சொத்தை
 யெல்லாம் அவள் பேருக்கு எழுதிவைக்கும்படி கேட்கச்
 சொல்கிறாள். சுப்பைய்யா இதற்கு மறுத்து விடுகிறார்.
 நாகம்மாள் கலகம் செய்து சுப்பைய்யாவின் திருமணத்தை
 நடக்காதபடி செய்து விடுகிறாள். இதனால் சீற்றமடைந்த
 சுப்பைய்யா சொத்தையெல்லாம் விற்றுவிட்டுச் சென்னைக்குக்
 குடிபோய் விடுகிறார். ஏமாந்த நாகம்மாள் தன் கோபத்தைக்
 கல்யாணி மீது பாய்ச்சி, “விபசாரி!” என்று அபாண்டமாய்ப்
 பழி சுமத்தி வீட்டைவிட்டே விரட்டி விடுகிறாள். தந்தை
 யைத் தேடிக்கொண்டு பட்டணம் போகிறாள் கல்யாணி.
 பட்டணத்தில் பல கஷ்டங்களுக்கிடையில், சுப்பைய்யாவின்
 இருப்பிடம் தெரிந்து, கல்யாணி அங்கு போய் பார்க்கிறாள்.
 பாவம்! சுப்பைய்யா, சூதாடி தன் சொத்தையெல்லாம்
 இழந்து, அவமானம் தாங்காது, தூக்குப் போட்டுக்கொண்டு
 பிணமாகத் தொங்கும் காட்சிதான் அவளால் பார்க்க முடி
 கிறது. பிணத்தின் கால்களைப் பிடித்து அழுகிறாள்! அலறு
 கிறாள்! முடிவில் நிராதரவாய் விடப்பட்ட அவள்
 அகிலாண்டம் என்பவள் வீட்டில் வேலைக்காரியாகக் சேரு
 கிறாள்....

இதற்கிடையில், மூர்த்தி தன் தங்கை சரோஜா வீட்டில்
 போய்த் தங்குகிறான். சரோஜாவின் நாத்தியின் அதிர்ச்சி
 வைத்தியத்தினால், மெத்தைப் படியில் இருந்து கீழே விழு
 கிறான். இந்த அதிர்ச்சியில் அவன் பைத்தியம் நீங்குகிறது.
 மனிதனாகிறான். கல்யாணியைத் தாயார் துரத்தியது தவறு
 என்று உணர்ந்து தன் தாயிடம் சண்டையிட்டுக் கொண்டு
 கல்யாணியைத் தேடிப் பட்டணம் வருகிறான். கல்யாணி
 மூர்த்தி சந்திக்கின்றனர். கல்யாணியின் வேண்டுகோளின்
 படி மூர்த்தி ஊமைபோல் நடித்து அகிலாண்டம் வீட்டில்
 வேலைக்காரனாக அமர்கிறான். அகிலாண்டத்தின் கணவன்
 காழகன். கல்யாணியை கற்பழிக்க முயல்கிறான். இடங்

கொடுக்கவில்லை அவள். அதனால் துரத்தப்படுகின்றனர். நிராதரவான நிலையில் ஒரு சத்திரத்துத் திண்ணையில் வந்து தங்குகின்றனர்.

நாகம்மாள் மூர்த்தி போனபின் மனமுடைந்து போகிறாள். இது பைத்தியத்தில் முடிகிறது. மூர்த்தியைத் தேடிப் பட்டணத்தில் அலைகிறாள்....

மூர்த்தி பிச்சையெடுத்துக் கல்யாணியைக் காப்பாற்றி வருகிறான். செல்வத்தில் பிறந்த அவன் சீரழிந்த வாழ்வை நடத்தும் நாட்களில் கல்யாணி பிரசவ வேதனையால் துடிக்கிறாள். செப்புக் காசும் கையில் இல்லாத அவனால் டாக்டரை அழைத்துவர எப்படி முடியும்? துணிந்து டாக்டர் ஒருவர் வீட்டிலேயே திருடுகிறான். பிடிபடுகிறான். சத்திரத்து திண்ணையில் கல்யாணி படும் வேதனையைப் பார்க்க முடியாத நிலையில் திருட நேர்ந்தது என்கிறான் மூர்த்தி. டாக்டர் உண்மையா என்றறிய சத்திரத்திற்குப் போகிறார். இதற்குள் கல்யாணி சத்திரத்து மணியக்காரனால் விரட்டப்பட்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டுப் போய் விடுகிறாள். கல்யாணி இல்லாததை கண்டு திரும்பி வந்த டாக்டர் போலீஸில் மூர்த்தியை ஒப்பிவிக்கிறார்.

இந்த டாக்டர் யார்? மூர்த்தியின் முடிவென்ன? கல்யாணியின் கதியென்ன? பைத்தியம் பிடித்த நாகம்மாள் என்ன ஆனால்? பிரிந்த குடும்பம் சேர்ந்ததா?.... இந்தப் புதிர்களுக்கு விளக்கம்..... வெள்ளித்திரையில் காணுங்கள்.



கல்யாணி

டான்ஸ் பாட்டு

ஒண்ணு ரெண்டு மூணு !

ஒகடி ரெண்டு மூடு !

ஒன் டு திரீ !

(ஒண்ணு)

பிரம்மசாரியா இருந்து வாழும்போது ஒண்ணு !

பெண்ணைக்கட்டி வாழ்வில் இன்பம் காணும்போது ரெண்டு !

பிள்ளை பெற்று கையிலெடுத்துப் போகும்போது மூணு !

தாலிலோ தாலேலலோ

(ஒண்ணு)

மனைவியை அன்பாய் நடத்தோணும்

மறு மாதரை நினையாதிருக்கோணும்

நேர்மையாய்ச் செல்வம் தேடோணும்

இதை நிதமும் கணவன் உணரோணும்

ஓ....ஓ....

(ஒண்ணு)

கணவன் பேச்சைக் கேக்கோணும்

அவன் கருத்தை அறிந்து நடக்கோணும்

சிக்கன வாழ்வே வாழோணும்

இதைத் தினமும் மனைவி உணரோணும்

ஓ....ஓ....

(ஒண்ணு)

காமிக் பாட்டு

காதல் ஐயோ காதல் ஐயையோ காதல்

கமலாவைக் கண்டது முதல்

வந்ததே எனக்கும் அந்தக்காதல் — (ஐயோ)

காலேஜுப் பெண்களுக்கு கடக்கரையிலே
பட்டிக் காட்டிலிருக்கும் பெண்களுக்கு கொளக்கரையிலே
அவளுக்கும் எனக்கும் அது அடுப்பங்கரையிலே
அடிக்கடி வர்ரதுங்க ஆளையே உருக்குதுங்க (காதல்)

கன்னிப் பெண்ணெக் கண்டா அது கரண்டுபோல பாயுங்க
கால நேரமில்லே அதுக்கு கன்ட்ரோலு மில்லீங்க
ஒரு வயசு ஐாதி கீதி ஒண்ணும் பார்ப்பதில்லீங்க
உத்தரவில்லாமல் அது ஓடியே வருகுதுங்க (காதல்)

நாடகத்தெப் பாக்கப்போனா நடு நடுவே லவ்வுங்க
சினிமாப் படம் பாப்பமுன்னா சீனிக்கு சீன் லவ்வுங்க
தெரு வழியே போயிபாத்தா கடக்கி கடை லவ்வுங்க

ஆத்து லேயும் லவ்வுங்க
கொளத்து லேயும் லவ்வுங்க
அடுத்த வீட்டுலெ லவ்வுங்க
எதுத்த வீட்டுலெ லவ்வுங்க
அங்கு மிங்கும் கணக்கில்லாமெ
எங்கும் நெறெஞ்சிருக்கும்
லவ்வு — லவ்வு — லவ்வு — லவ்வு (காதல்)

கோரஸ்

டக்கு டக்கு டக்
அம்மா உள்ளம் டக்
அத்தை மகன் மீதிலே ஆசையாலே டக் (டக்கு)

ஒன்றாகவே கூடி ஓடி விளையாடி
கண்ணுலே பேசி காதல்பாடி
இருந்தீர்களல்லவோ நிஜமாய் சொல்லடி நீ
லாலி லாலி
லாலி லாலி அதுதானே வேறு என்ன டக் (அத்தை)

கண்ணாளனைப் பாரேனோ காதல் மொழி கேளேனோ
 வாடாத மானே வருவார் உன் ராஜா
 சந்தோஷமாய் கூடி ஆகலாமே ஜோடி (லாலி....அத்தை)

ஆசையோடு வருவார்

வருவார்

வாசமலர் தருவார்

தருவார்

காணலாம் சுகமே கண்ணாளம் அருகே

கல்யாணம் ஆனதும் மறந்து விடாதே

ஆகட்டும்

ஆகட்டும் பார்க்கலாம் ஆசையாலே டக் (அத்தை....டக்கு)

காமிக் பாட்டு

I

அவள்: எந்தக் காரியமாயினும் உன்னைவிட நான்
 கச்சிதமாகச் செய்வேன் — கன

(கச்)

சொல்லப் போனால் எல்லாத்திலுமே

உன்னை விட நான் ஒஸ்த்தி — நான் ஒஸ்த்தி

அவன்: நிச்சயமாக முடியா துன்னால்

அவள்: நிச்சயமாக முடியும் என்னால்

அவன்: முடியா துன்னால்

அவள்: முடியும் என்னால்

அவன்: முடியா துன்னால்

அவள்: முடியும் என்னால்

அவன்: முடியா துன்னால்

அவள்: முடியும் என்னால்

அவன்: முடியா துன்னால்

அவள்: முடியும் என்னால்

II

- அவன்: நான் பட்டாளத்திலே சேர்ந்து ஜோரா
சண்டைக்கிப் போவேனே
- அவள்: நான் பக்கத்து வீட்டுக்காரி யோடே
சண்டைக்கிப் போவேனே, (ஓ சொல்லப்)
- அவள்: (வசனம்) இந்தா நீ பொறுமை யோடே
சப்பாத்தி தின்பியா ?
- அவன்: (வசனம்) என்னாலே முடியாதம்மா !
- அவள்: (வசனம்) என்னாலும் முடியாது

III

- அவள்: ஆடைகளெல்லாம் உன்னைக் காட்டிலும்
அழகாய் அணிவேனே நான் — எந்த
ஆடைகளை நீ அணிந்தாலும் நான்
அழகாய்த் தெரிவேனே — நான் (ஆழ)
- அவன்: ஓஹோ ! சட்டையும் வேட்டியும் போட்டா
யாக்க சகிக்காதே அம்மா !
- அவள்: அட ! சூட்டும் கோட்டும் போட்டால் கூட
ஜோராய் இருப்பேன் நான்
- அவன்: சகிக்காது போ
- அவள்: சகிக்கும் போ

IV

- அவன்: நான் சங்கீதத்தில் நிபுணன் — ஜோராய்
சத்தம் போட்டுப் பாடுவேன்
நான் சங்கீதத்தில் நிபுணன்
- அவள்: நான் சங்கீதத்தில் நிபுணி — ஜோராய்
சத்தம் போட்டு பாடுவேன்
நான் சங்கீதத்தில் நிபுணி
- அவன்: சங்கீதத்தில் நிபுணன்
- அவள்: ஸரிகம பதநிஸ ஸநிதப மகஸரி
சங்கீதத்தில் நிபுணி
- அவன்: ஸரிகா மதமா பதமா கரிஸரி
சங்கீதத்தில் நிபுணன்

அவள் : ஸரிகா மதநி
 அவன் : பதநி பதநி
 அவள் : ஸஸ ஸஸ
 அவன் : ரிரி ரிரி
 அவள் : ஸஸ
 அவன் : ரிரி
 அவள் : ஸஸ
 அவன் : ரிரி ஸரி கமா
 அவள் : ஸரி கமா

V

அவன் : நான் மெல்லப் பாடுவேன்
 அவள் : நான் மெதுவாப் பாடுவேன்
 அவன் : நான் நல்லா பாடுவேன்
 அவள் : நயமாப் பாடுவேன் — (நான் மெல்)
 அவன் : இந்திப் பாட்டு லாரலப்பா
 அவள் : சந்தப் பாட்டு ஆசை மச்சான் (இந்)
 அவன் : எந்தப் பாட்டாயிருந்தாலும் அதை
 மெல்லப் பாடுவேன் நான்
 அவள் : மிக மெதுவாப் பாடுவேன் நான்
 அவன் : முடியா துன்னால்
 அவள் : முடியும் என்னால்
 அவன் : முடியா துன்னால்
 அவள் : முடியும் என்னால்
 அவன் : முடியா துன்னால்
 அவள் : முடியும் என்னால்

VI

அவள் : நான் காசில்லாமல் நெய்யி வாங்குவேன்
 கடுகும் மிளகும் உளுந்து வாங்குவேன்

அரிசி பருப்பு அதுவும் வாங்குவேன்
அத்தனையும் ஓசி வாங்குவேன்

VII

அவன்: நான் அத்தெப் பேத்து இத்துலெ எழுதி
ஆட்டெத் தூக்கி குட்டியில் போட்டு
குட்டியெத் தூக்கி ஆட்டுலெப் போட்டு
அம்மா குடுக்கிற சம்பளத் தோடே
கிம்பள மெல்லாம் சேத்து நெறைய
சம்பாதிப்பேன் டப்பண்டி — அது
உன்னால் முடியுமா செப்பண்டி

அவள்: அப்புடியா !

இந்த அம்மா நடந்து போனாலே போதும்
கவரன்மெண்டு

அச்சடிச்ச பணமெல்லாம் ஆடும்
இவ சும்மா கழுத்தெ வெட்டினாப் போதும் இங்கே
சொளை சொளையாப் பணம் வந்து சேரும்
இவ பாத்தாக் காசு சிரிச்சாக் காசு
நிண்ணாக் காசு நடந்தாக் காசு
இருந்தாக் காசு முடிஞ்சா பேசு — உன்னால்
முடிஞ்சாப் பேசு

அவன்: முடியும் என்னால்

அவள்: முடியா துன்னால்

அவன்: முடியும் என்னால்

அவள்: முடியா துன்னால்

அவன்: முடியும் என்னால்

அவள்: முடியா துன்னால்

கல்யாணி — துளசி பாட்டு

துயர்தானா வாழ்வே அறியேன்
சுகமேதும் காணேன் புவிமேல்
வாழ் நாளெல்லாம் சோகமே காணவோ
ஜீவனே வாடவோ

கண்ணில் நீர்தானா

என்காலம் பாழ்தானா

கானல் நீராய்ப் போமா

ஆசை வீணாமோ

ஏதும் காணுப் பாவி

வாழ்வதேன் நானே

துன்பத் தீயாலே மெய்சோர்ந்து மண்மேலே

வாடுவேனோ பாவி வாழுமோ ஆவி

யாரும் காணேன் தாயே, காணுவாய் நீயே

(துயர்தா)

கல்யாணி

தொகையரு

கால மெல்லாம் என் வாழ்வில் துன்பந்தானா
கண்ணீரும் ஏக்கமும் என் உடன் பிறப்பா
பாழ்பட்ட வாழ்க்கை இனி சீர்படாதா
பாவியிலும் படுபாவி என் பிறந்தேன்

(பல்லவி)

ஆ

நாடுவேனோ சீரான வாழ்வென்

வாழ் நாளில் நானே

நாடோடி போலானேன்றன்றும்

சாகாத பிண மானேன்

தொகையரு

தாயிழந்தேன் தந்தை அன்பிழந்தேன்
 மாலையிட்ட மணவாளன் துணையிழந்தேன்
 இரக்க மில்லா உலகத்தில்
 ஏன் இன்னும்வாழுகின்றேன்

(அ. பல்லவி)

தீராத சோகத் திசைமீதில் நானே
 தேய்ந்து போனேன் திகைத்தே நிற்கின்றேன்
 நாதன் அன்பே நான் காணுவேனோ
 மாசில்லாத மாபாவி நானே.....ஆ (நாடுவே)

ஸீலா — சக்ஸெஸ் பாட்டு

சக்ஸெஸ் ! சக்ஸெஸ் ! சக்ஸெஸ் !
 ஆபரேஷன் இல்லா மிக அற்புதமான ட்ரீட்மெண்ட்
 அருமையானது அம்மா கண்டது — சக்ஸெஸ்
 உலக விஞ்ஞானிகள் மத்தியிலே
 ஒரு புது முறை விஞ்ஞானி
 ஓராயுத மில்லா வைத்தியர் நானே
 அற்புத விஞ்ஞானி

சக்ஸெஸ் ! சக்ஸெஸ் !

கண்ணெ வலிச்சா பென்ஸிலின் !
 கழுத்தெ வலிச்சா பென்ஸிலின் !
 அஜீர்ணமா ஒரு பென்ஸிலின்
 அதிகப் பசியா பென்ஸிலின்

பைத்தியம் பிடிச்சா சுக்கு கஷாயம்
 பல்பெ வலிச்சா சுக்கு கஷாயம்
 இடுப்பெ வலிச்சா சுக்கு கஷாயம்
 எலும்பு முறிஞ்சா சுக்கு கஷாயம்

ஆயிரம் நோய்க்கும் அதையே கொடுக்கும்
ஆயர் வேதர் திகைக்கணும்
சித்த வைத்தியர் திணறணும்
யூனியாரோ ஓடணும்

(சக்ஸெஸ்)

பிச்சைக்காரன் பாட்டு

தொகையரு

செல்வம் நிறைந்தவர் என்றாலே
பாசம் இழந்தவர் அறிவாயே
செல்வரின் உள்ளம் பாழ்விடே
உலகிதுவே உணர் வாயே.....ஓ.....

(பாட்டு)

தாய்ப் பாசமெலாம் உயர் நேசமெலாம்
பணத் தீயினில் வேகமடா — இதே சதி
காரர்கள் லோகமடா

(தாய்ப்)

வாழ்வாவதும் தாழ்வாவதும்
பாழான் பணம் எனும் பேயினால்
பிறர் வேதனை அறியாப் பாதகரின்
வெறியாட்ட மெல்லாம் பணப் பேயினால்

(தாய்ப்)

பணக்காட்டிலே மனிதன் விலங்காவான் — இது
பரம்பரைப் பாடமடா — இதே படு
பாவிகள் வேதமடா

(தாய்ப்)

கல்யாணி

ஆண்: இனி பிரிவில்லாமலே வாழ்வோம் நாம் உலகிலே
பெண்: மண நாளே இது தானே
ஆண்: ஊஹும்
பெண்: ஆஹா
பெண்: புது மணமே காண்போமே — ஒன்றாகவே

ஆண்: நிலையாகவே
 பெண்: நமதெளிமை சுகந்தானே இந்நாளிலே
 ஆண்: நிலையாகுமே
 பெண்: ஒரு கரையே அடைந்தோமே அலை கடலிலே
 கண்ணினைப் போலவே இணையாய்
 புவி மீதிலே (இனிய)

ஆண்: அஹஹ ஹஹஹா
 பெண்: அஹஹா ஹஹஹா
 ஆண்: புது நிலையே ஆனேன் எனது வாழ்விலே
 பெண்: எனைப் போலவே
 ஆண்: இது போலவே சுகமும் நான் காண்கிலேன்
 பெண்: நான் காண்கிலேன்
 ஆண்: ஒரு கரையே.....புவிமீதிலே
 இருவரும்: இனி பிரிவில்லாமலே.....ஆஹா !

தொகையரு

வாழ்வார்க்கே இடங் கொடுக்கும் வையகத்தில்
 வகையிழந்த பாவியே நடைப்பிணமே
 தேய்ந்ததடா உன் வாழ்வு
 சிதைந்ததடா உன் மனக்கோட்டை

(பல்லவி)

வறுமையாலே மாளாத துயரால்
 வாடுகிறாய் நீ இந்நாள் உலகிலே
 காசில்லையானால் உறவேதும் இல்லையே
 மோசமடா மோசமடா)வறுமை)

மாடியிலே நீ வாழ்ந்தாய் ஆயினும்
 வீதியிலே நாய் போலே ஏங்கியே
 வாடுகிறாய் நிலைதாழ்ந்தால் வாழ்க்கையே
 மோசமடா மோசமடா (வறுமை)

கல்யாணி

அதோ பாரடி அவரே என் கணவர் (அதோ)

புதுமாட்டு வண்டி ஓட்டிப்
போகின்றார் எனை வாட்டி (அதோ)

இருப்பவர் உள்ளே முதலாளி செட்டி
ஏறுகால் மேல்தான் என் சர்க்கரைக் கட்டி
தெரிய வில்லையோடி தலையில் துப்பட்டி
சேரனே அவரென்றால் அதிலென்ன அட்டி (அதோ)

ஐந்து பணத்தினை என்னிடம் தந்தார்
அடி சாயு முன்னே வரவும் இசைந்தார்
அந்தி வராவிட்டால் பெண்ணே இந்த
ஆசை முத்தம் என்று சொல்லி நடந்தார்

என் வாழ்வினில் அன்பாய் கீதம் இசைத்திட
வந்தாய் செல்வமே
என் துன்பமெனும் இருள் நீங்கிடவே ஒளி தந்தாய் இன்பமே
மணம் தர—வந்தாய் செல்வமே (என்)

சீரான வாழ்வில் ஆசைத்
தேனூற வந்தாய் கண்ணே
சிங்கார வாயில் வீணை
சேர்த்துப் பிறந்தாய் பொன்னே

இரு கண்கள் அசைவாலே
கை கால்களின் நெளிவாலே
நான் மகிழ் உற நீ பிறந்தாய் (என்)

இள மாந்தளிரே உன் வரவாலே
புது வாழ்வே அடைந்தேனே
எழில் வசந்த காலமென் மலரென நீ வந்தாயே
எழில் வசந்த மென் மலரென நீ வந்தாயே
மணம் தர நீ வந்தாய்.....ஓ.....

(இரு கண்)

.....(என் வாழ்வி)



வனாயாதி

ரன் தியேட்டர்ஸ்

தயாரிப்பு